

Mottem akce je snaha poukázat na úlohu vzdělání na cestě k povznesení tohoto regionu. Cílem pak je pojmenovat některé konkrétní problémy, ochutnat něco z africké kultury a v neposlední řadě oslovit případné dárce – tedy ty, kdož by se chtěli zapojit do projektu „Adopce na dálku“ (jednoduše řečeno „přispět na úhradu školného afrických dětí“). V tomto projektu spolupracujeme s organizací Humanitas Afrika, která se podílí i na organizaci Dne Afriky u nás ve škole.

Zatímco v loňském roce jsme na sebe upozornili poměrně významně (bubny dunící školou přilákaly do malé tělocvičny nejednoho zvědavce), v letošním roce se vše vyvinulo jinak – bubny

neduněly, o to byla možná sonda do života prostého Afričana hlubší. Samozřejmě, že akce měla nějaký rámcový scénář – ale to, jak ve skutečnosti vyzněla, předčilo veškeré očekávání. O tom ale já mohu jen těžko psát. Podívejme se tedy na Den Afriky očima Markéty Pešoutové ze třídy 3.B:

Den Afriky začal „naprosto záměrně“ pozdním příchodem pana profesora. Hned totiž svůj příchod pojal jako „úvod do africké problematiky“ alias „Evropané mají hodinky, Afričané čas“ a rozjeli jsme debatu o tom, jak může být těžké domluvit se na určitém čase s Afričany. Pak se nás pan profesor hned ptal, co si představíme pod pojmem Afrika... Co si představíte vy? Chudobu? Aids? Nerosty? Války? My jsme vyjmenovali spoustu negativ. To se nám většinou vybavilo při slově „Afrika“. Ovšem pan „cofee“ nám oponoval..Afrika je i krásná,úchvatně krásná. Pan „cofee“ pochází z Ghany a po celý den nám vlastně ukazoval stranu Afričana, stranu ve které je zlý západ a krásná Afrika. Vlastně

nás,nevědomky učil,abychom informace nebraly přesně tak jak přicházejí,ale dělaly si vlastní názor. Západ určitě mnohokrát chybil, vážně chybil, ale zase za vše nemůže on. Nebo ano? Upřímně se vždy budu zastávat strany Afriky,protože my máme prostředky abychom všechno nazpravili - měli bychom být ti chytřejší. Ale. vždycky budou nějaká ale. Nebudeme přeci ztrácet vlastní vojáky-otce,bratry,syny-ve válce mezi černošskými kmeny. Asi se to nikdy nerozluští kdo přesně za co může. My se jen můžeme domnívat, shánět informace a hlavně pomáhat aby byla mezi všemi kýžená „rovnost“.

Celý den ovšem nebyl naplněn jen politickými a etnickými problémy, byla nám nastíněna i „kultura“ Afriky. Alias pro nás byly připraveny dvě dílny-potisky triček a keramika. Na tričko jsme si mohli natisknout africké motivy jako je-bůh, plodnost, odvaha, síla apod. Osobně se mi všechny ty ornamenty symbolizující všední věci života, věci pozemské i nadpozemské, velice líbily. Hlavně hřeben symbolizující krásu mně plně učaroval =)! V keramické dílně jsme se předně všichni ušpinili, což bylo první pozitivum=). Poté nám velkým náčelník Imra ukázal jak si vytvořit talismany na krk a dokonce i masky! Díky nedostatku ČASU jsem si ovšem neužila keramiku do sytosti. Další částí programu byla „prezentace“ filmu o pěstování kakaa a FAIR TRADE, „my sister“ „my brother“(jak nám „cofee“ říkal). FAIR TRADE je obchod mezi „západem“ a Afrikou. Obchod s kakaem. Založený na tom, že plantážníci dostanou správně

zaplaceno plus ještě k tomu jakési sociální bonusy navíc. Aby mohli postavit více škol apod. Je to skvělý krok ke slušné komunikaci.

Na závěr nám bylo naservírováno opravdu to „nejlepší“. Vrátili jsme se zpět k etnickým problémům Afriky, protože nám byl puštěn film o Rwandě-o genocidě, které západ jen přihlížel. Je to vážně silný příběh a člověk se jen diví JAK k tomu všemu vůbec mohlo dojít. Ale stalo se a vlastně se to opakuje i teď. Rwanda asi nikdy klidná nebude...Jedna věc mne však šokovala opravdu hodně. Byla to síla media-rádia, které rozdmýchávalo plamen nenávisti. Rozkazy typu „Naplněte hroby jejich těly“, byly vážně děsivé a opět nás přivedly k síle informace, k nutnosti vytvoření si vlastního názoru. Je to vše jeden velký kolotoč.

Druhý film se týkal kritické situace v Ghaně, kde pěstování rýže dlouho v klidu živilo spoustu zemědělců i dalších. Poté do všeho zasáhl Mezinárodní měnový fond a OPRAVDU TO ZVLÁDL! Rýži teď Ghana dováží z Ameriky. Vyváží kakao a peníze ze zisku mizí kdoví kam. Těžba surovin je také rozjetá na 100% a ničí domovy a bere lidem poslední peníze. A obyvatelé Ghany si z toho mála co jim zbude musí ještě platit záchod, pitnou vodu. Je to ohyzdné chování se kterým se opět nic nedělá. Snad se někdo omluvil, kdo ví...

Myslím, že celý smysl projektu byl v tom, abychom pochopili, že jakoukoliv informaci dostaneme, musíme ji ověřit a bádát dál. Zjišťovat víc pravdy... A jako „řešení“ řady problémů v Africe mne napadá vážně jen jedno - vzdělání. Protože to stojí na počátku a na konci všech problémů. Nebo ne?

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří se na organizaci akce podíleli – a to na obou stranách. Děkuji tedy pí. prof. Suchánkové za pedagogickou záštitu, Zdislavě, Lucii a Kofimu ze společnosti Humanitas Afrika za reálný pohled na Afriku, Kikině Loušové a jejím asistentkám za projekci velice sugestivních filmů z projektu „Jeden svět“, Markétě Pešoutové za autentickou reportáž a v neposlední řadě třídě 3.B za schopnost naslouchat a vcítit se do prezentovaných problémů.

Aleš Imramovský

P.S. Pracovně počítáme s tím, že se akce uskuteční i v příštím roce. Konceptně vyjde z letošního modelu a bude určena studentům, kteří probírají Afriku ve výuce - tedy 2. resp 3.ročníku (kapacitně ale nejsme schopni obsloužit víc než 2 třídy - takže to bude určitě „za zásluhy“) - a samozřejmě i všem adoptivním rodičům. Tak se máte na co těšit !!!!

A když budete mít chuť, můžete se do pomoci zapojit již nyní – v řadě afrických zemí začíná právě školní rok, platí se školné, a třeba bychom mohli adoptovat kromě naší Joan (chodí teď do páté třídy a patří k nejlepším žákům) i někoho dalšího. Informace k adopci získáte u mě v kabinetě č.123.